

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 4C/14/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817205657
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Farkašovská
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2018:7817205657.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou JUDr. Ivetou Farkašovskou, v spore žalobcu T. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. X, XXX XX D., zast. JUDr. Pavol Kontra, advokát, Čučmianska dlhá 21, 048 01 Rožňava proti žalovanej Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, IČO: 00 166 073, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o zaplatenie odškodnenia, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. **P r i z n á v a** žalovanému náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podanou žalobou žiadal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 1.556,68 Eur s 5,05% ročným úrokom z omeškania odo dňa podania žaloby na súd do zaplatenia a nahradiť mu všetky trovy tohto konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp.zn. 1T/134/2015 - 147 zo dňa 21.10.2015 súd schválil dohodu o vine a trestne, ktorou bol I. B., nar. XX.XX. XXXX, tr. bytom J. Č.. XXX, Q. uznaný vinným na tom skutkovom základe, že žalobcu dňa 25.07. 2015 okolo 21.00 hod. po vplyvom alkoholu fyzicky napadol tak, že ho udril do hlavy v dôsledku čoho spadol na zem, kde ho viackrát kopol do oblastí chrbta, následne z vrecka bundy odcudzil telefón Samsung, pričom mu spôsobil zlomeninu rebra s dobou liečenia do 7 dní a odcudzením mobilného telefónu škodu vo výške 80,- Eur, čím spáchal zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 TZ a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov, ochranné protialkoholické liečenie a žalobcu súd s nárokmi na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie. Na základe uvedeného a na podklade zdravotnej dokumentácie žalobcu bol MUDr. Petrom Krokavcom vyhotovený lekársky posudok o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia zo dňa 12.11. 2015, ktorým bol celkový počet bodov určený počtom 85, čo hodnote bodu 17,16 Eur činí 1.458,60 Eur. Nakoľko bol žalobca so svojím nárokom na náhradu škody odkázaný na občianskeho súdne konanie, podal žalobu zo dňa 05.01. 2016, o ktorej súd rozhodol Platobným rozkazom sp.zn. 6C/2/2016 zo dňa 27.01. 2016 právoplatným dňa 27.04l. 2016 tak, že žalovaný v tom konaní bol zaviazaný uhradiť žalobcovi sumu vo výške 1.556,68 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1.556,68 Eur od 07.01. 2016 do zaplatenia. Nakoľko k úhrade žalovanej sumy dobrovoľne nedošlo, obrátil sa s návrhom na vykonanie exekúcie na súdneho exekútora, ktoré exekučné konanie sa JUDr. Martinom Petrovičom, súdnym exekútorom vedie pod č. EX/66/2016 s tým, že k vymoženiu žiadnej sumy doposiaľ nedošlo. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami sa žalobca cestou svojho právneho zástupcu obrátil na žalovaného so žiadosťou zo dňa 27.07. 2016, doručenou žalovanému dňa 03.08. 2017 o odškodnenie. O podanej žiadosti bolo

rozhodnuté odpoveďou zo dňa 06.02. 2017 č. 36516/2017/143 tak, že na ňu nebolo možné prihladať. Z odôvodnenia odpovede vyplýva, že dôvodom neposkytnutia odškodnenia malo byť uplynutie lehoty 6 mesiacov, ktorú žalovaný z nepochopiteľných dôvodov posudzoval od právoplatnosti trestného rozkazu v tejto veci. Dôvodom tohto postupu malo byť neuplatnenie si náhrady škody z titulu bolestného v trestnom konaní. Treba však poznamenať, že takýto postup nemá oporu v zákone. Z doslovného výkladu § 8 ods. 3/ vyplýva, že ak súd v trestnom konaní poškodeného s jeho nárokom odkázal na civilný proces (ktorá podmienka splnená bola) žiadosť treba podať do šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ktorým sa rozhodlo o nároku poškodeného v civilnom procese (v tomto prípade do šiestich mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti platobného rozkazu). Akékoľvek skúmanie otázky uplatnenia nároku v trestnom konaní za daných okolností žalovanému neprislúcha a výklad ním použitý je výkladom extenzívnym zjavne v neprospech žalobcu. Je potrebné ďalej poznamenať, že trestné konanie sa vedie zásadami odlišnými od konania civilného a primárnym cieľom v ňom je rozhodovanie o vine a treste, nie rozhodovanie o škode. Je výlučne na poškodenom, či a v akom rozsahu si svoj nárok v rámci trestného konania uplatní, alebo ponechá na trestný súd, aby ho s jeho nárokom odkázal na konania vo veciach civilných. V mnohých prípadoch škoda v rámci trestného konania ani známa nie (o to viac ak nie je kvalifikačným znakom trestného činu) a tak trestný súd nemá inú možnosť ako odkázať poškodeného na civilný proces. Znamenalo by to snáď nemožnosť poškodeného obrátiť sa so žiadosťou o odškodnenie na žalovaného ? Podobná situácia nastáva aj v prípade posúdenia straty spoločenského uplatnenia, ktoré sa spravidla dá vyčísliť až po 1 roku, teda zväčša po ukončení trestného konania. Znamenala by nemožnosť vyčíslenia straty spoločenského uplatnenia v trestnom konaní a tým pádom neuplatnenie tohto nároku nemožnosť poškodeného obrátiť sa so žiadosťou o odškodnenie na žalovaného ? Takýto výklad je zjavne v rozpore s účelom zákona, ktorý má poskytnúť plnenie v prípadoch zákonom ustanovených. Najvyšší súd SR v uznesení sp.zn. 3Sžo/12/2014 zo dňa 10.02. 2015 konštatoval, že vyššie uvedený predmetný nárok sa stáva predmetom sporového občianskeho súdneho konania a patrí do právomoci všeobecných súdov. Ide síce o vec, ktorú rozhodol štátny orgán, ale nie v postavení správneho orgánu v tomto konkrétnom prípade, preto jeho rozhodnutie v prejednávanej veci nie je preskúmateľné podľa § 244 ods. 2/, 3/ O.s.p. v spojení s § 247 ods. 1/ O.s.p. v správnom súdnictve, ale podľa § 9 ods. 5/ zákona č. 215/2006 Z.z. ju prejednáva a rozhoduje všeobecný súd v občianskom súdnom konaní, keďže predmetom konania ju osobitné právo poškodeného v trestnom konaní na odškodnenie ujmy na zdraví, ktorá mu bola spôsobená násilným trestným činom. Obdobne ako nárok poškodeného na náhradu škody, ktorý mu nebol v adhéznom konaní priznaný, resp. ak by mu bol priznaný len sčasti a zo zvyškom by bol odkázaný na konanie v občianskom súdnom konaní.

3. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 4C/14/2017 - 8 zo dňa 26.05. 2017.

4. Žalovaný proti tomuto platobnému rozkazu podal odpor, kde uviedol, že s ohľadom na skutočnosť, že súdy o nárokoch podľa zákona č. 215/2006 Z.z. rozhodujú len veľmi výnimočne (a to z dôvodov, že Ministerstvo spravodlivosti SR drvivej väčšine prípadov žiadateľom vyhovie a nárok prizná), ako i s ohľadom na skutočnosť, že právny zástupca žalobcu v žalobe na niekoľkých miestach podstatu a zmysel zákona č. 215/2006 Z.z. výrazne dezinterpretuje, považuje žalovaný za nevyhnutné predniesť stručné teoretické východiská odškodňovania obetí násilných trestných činov a poukázať i na prax Ministerstva spravodlivosti SR v tejto oblasti. Právna úprava odškodňovania osôb poškodených násilnými trestnými činmi sa dostala do právneho poriadku SR zákonom č. 255/1998 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými činmi (ďalej len zákon č. 255/1998 Z.z.), v dôvodovej správe ku ktorému je deklarovaný cieľ a účel prijatia tohto zákona. Právny zástupca žalobcu sa snaží navodiť dojem, že Ministerstvo spravodlivosti SR pri posudzovaní žiadosti žalobcu použilo extenzívny výklad zákona, ktorý je zjavne v neprospech žalobcu. Proti takýmto vyhláseniam je nevyhnutné sa dôrazne ohradiť. Ministerstvo spravodlivosti SR ako orgán, ktorý v zmysle § 8 ods. 1/ zákona č. 215/2006 Z.z. rozhoduje o žiadostiach osôb poškodených násilnými trestnými činmi, takéto nároky bežne priznáva. V roku 2015 bola osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa zákona č. 215/2006 Z.z. na základe žiadosti týchto osôb vyplatená suma 511.728,42 Eur, v roku 2014 suma 667.934,85 Eur. Od roku 2011 suma vyplatená na základe žiadosti poškodených nebola nižšia ako 400.000,- Eur. Ide teda o činnosť Ministerstva spravodlivosti SR, ktorá tvorí významnú položku rozpočtu a predstavuje nakladanie s prostriedkami štátu. Pri tejto činnosti je ale Ministerstvo spravodlivosti SR povinné dôsledne skúmať podmienky stanovené zákonom a odškodnenie priznať len vtedy, ak sú tieto podmienky splnené a len vo výške ustanovenej zákonom. Priznanie odškodnenia v prípadoch, pri ktorých neboli splnené zákonné podmienky, by predstavovalo vynakladanie prostriedkov štátneho rozpočtu bez zákonného

podkladu, nakladanie s nimi v rozpore so zákonom, čo by minimálne zakladalo porušenie podmienok na poskytnutie a použitie verejných financií (§ 6 ods. 3/ v spojení s ods. 4/ zákona č. 357/2015 Z.z. o finančnej kontrole a audite a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Na všetky tieto právne skutočnosti muselo Ministerstvo spravodlivosti SR prihlíadať pri posudzovaní žiadosti žalobcu, keď muselo konštatovať, že z dôvodu oneskoreného uplatnenia žiadosti na ňu nebolo možné prihlíadať. Zároveň je nutné dodať, že posúdenie žiadosti ako oneskorenej nebolo v žiadnom prípade spôsobené použitím extenzívneho výkladu zákona zo strany Ministerstva spravodlivosti SR, ale práve naopak takýto postup vzhľadom na skutkové okolnosti prípadu a spôsob uplatnenia nároku na náhradu škody v rámci trestného konania samotným žalobcom zákon predpokladá. Je zrejmé, že súd v rámci trestného konania rozhoduje o nároku na náhradu škody len za podmienky, že bol uplatnený riadne a včas, a teda nekoná o ňom automaticky, ale výlučne v intenciách, v akých si tento nárok sám poškodený uplatnil, a len o tom nároku, ktorý si poškodený uplatnil. V prípade žalobcu je teda zrejmé, že konajúci súd mohol rozhodovať len o nároku škody uplatnenom výlučne v rozsahu majetkovej škody (117,-Eur) a s týmto nárokom ho aj odkázal na občianske súdne konanie. Inak povedané konajúci súd nemohol odkázať žalobcu na občianske súdne konanie s nárokom, ktorý si v rámci trestného konania neuplatnil, teda v tomto prípade s nárokom na náhradu bolestného. Bolo teda bezpochyby vylúčené, aby Ministerstvo spravodlivosti SR pri posudzovaní včasnosti uplatnenia nároku na náhradu ujmy na zdraví podľa zákona č. 215/2006 Z.z. vychádzalo z § 8 ods. 3/ zákona č. 215/2006 Z.z. a lehotu na uplatnenie nároku odvodzovalo od platobného rozkazu Okresného súdu Rožňava zo dňa 27.01. 2016, sp.zn. 6C/2/2016. Žalobca v žalobe kladie otázku, či v prípadoch ak škoda v rámci trestného konania nie je známa a tak trestný súd nemá inú možnosť ako odkázať poškodeného na civilný proces, to automaticky znamená nemožnosť poškodeného obrátiť sa so žiadosťou podľa zákona č. 215/2006 Z.z. na Ministerstvo spravodlivosti SR. V prvom rade žalovaný opätovne zdôrazňuje, že žalobca v prejednávanej veci nebol a ani nemohol byť s nárokom na náhradu ujmy na zdraví odkázaný na občianske súdne konanie. V druhom rade žalovaný uvádza, že práve pre takéto prípady zákon č. 215/2006 Z.z. ustanovuje lehotu podľa § 8 ods. 3/. Ak poškodenému vzniklo nejaké poškodenie zdravia v dôsledku násilného trestného činu a nárok na náhradu škody si uplatní v trestnom konaní, pričom v tomto konaní mu nárok nie je možné priznať, keďže nie je preukázaný rozsah poškodenia zdravia a teda nie je preukázaná výška škody, súd v trestnom konaní odkáže poškodeného na civilný proces. Ak si poškodený nárok uplatní v civilnom sporovom konaní, od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku mu plynie nová lehota 6 mesiacov na uplatnenie nároku podľa zákona č. 215/2006 Z.z. Ešte raz je nevyhnutné zdôrazniť, že to nebol prípad žalobcu, keďže už počas trestného konania bola výška škody na zdraví bez pochybnosti známa (lekársky posudok bol vyhotovený dňa 12.11. 2015 a rozsudok v trestnom konaní bol vydaný dňa 21.10. 2015). Žalovaný zároveň podotýka, že žalobca sa voči nemu domáha nároku vo výške 1.556,68 Eur, pričom tento ani nekorešponduje s finančným ohodnotením bolestného, a teda mu ani nie je známe aký nárok rozdiel 98,08 Eur predstavuje.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že hoci žalovaný pomerne rozsiahle rozvádza teoretické východiská odškodňovania obetí trestných činov ako aj prax Ministerstva spravodlivosti, tieto nepovažuje za právne relevantné a naďalej navrhuje, aby súd pri právnom posúdení skutkového stavu vychádzal z doslovného výkladu právnej normy, ktorý nepovažuje za dezinterpretačný. Je mu tiež známa prax žalovaného, keď tento žiadateľom nevyhoví resp. vyhoví čiastočne, na základe čoho žiadatelia nemajú inú možnosť ako domáhať sa plnenia cestou súdu. Opakovane poukazuje na to, že ako osoba neznalá práva si uplatnil v trestnom konaní len škodu, ktorú vedel bezprostredne určiť a skutočnosť, že táto v podobe bolestného bola vyčíslená až po právoplatnosti trestného konania nemôže byť vyhodnotená v jeho neprospech za situácie, že žalobca bol s nárokom na náhradu škody (akejkolvek) odkázaný na civilné konanie. Je nesporné, že hoci si žalobca škodu v podobe bolestného v trestnom konaní neuplatnil, neznamená, že táto mu v spojení s trestným činom nevznikla. Z uvedeného dôvodu žalobca žiadal byť odškodnený v zmysle zákona „o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi.“.

6. Žalovaný vo vyjadrení k tomuto vyjadreniu uviedol, že nakoľko žalobca vo svojom podaní zo dňa 28.01. 2017 neuvádza žiadne relevantné nové skutočnosti okrem tých, ktoré už uviedol vo svojej žalobe zo dňa 12.05. 2017, na ktoré žalovaný rozsiahlo reagoval vo svojom podaní zo dňa 19.06. 2017, t.j. v odpore proti platobnému rozkazu Okresného súdu Rožňava zo dňa 26.05. 2017, č.k. 4C/14/2017 - 8, žalovaný v plnej miere odkazuje na svoje podanie zo dňa 19.06. 2017, ktoré možno v tomto smere považovať za jeho vyjadrenie k žalobe. Teda žalovaný má zato, že ním prezentovaný výklad relevantnej právnej úpravy v odpore proti platobnému rozkazu je správny a zákonný. Ministerstvo spravodlivosti SR pri odškodňovaní obetí násilných trestných činov musí vychádzať z právnej úpravy a k tomu smerovalo

i prijatie záverov pri posudzovaní žiadosti o odškodnenie žalobcu. Práve z dôvodu dezinterpretáčnych vyjadrení právneho zástupcu žalobcu, ako mu je známa prax Ministerstva spravodlivosti SR, s cieľom postaviť spor do situácie, že žalovaný odmieta vyplatiť žalobcovi nárok, ktorý mu patrí, považoval žalovaný za kľúčové uviesť situáciu na pravú mieru a jednoznačne preukázať, že žiadateľom o odškodnenie podľa zákona č. 215/2006 Z.z. ktorí si uplatnia dôvodný nárok včas, je tento riadne priznaný a vyplatený. Žalovaný súhlasí s vyjadrením právneho zástupcu žalobcu v predposlednej vete druhého odseku bodu II. jeho vyjadrenia, v ktorom uviedol, že „hoci si žalobca škodu v podobe bolestného v trestnom konaní neuplatnil, neznamená, že táto mu v spojení s trestným činom nevznikla“. Ministerstvo spravodlivosti SR žalobcovi nemohlo priznať odškodnenie v časti bolestného nie s odôvodnením, že žalobcovi takáto škoda nevznikla, ale s odôvodnením, že si takýto nárok na odškodnenie na Ministerstve spravodlivosti SR neuplatnil včas, teda neboli splnené podmienky na priznanie odškodnenia podľa zákona č. 215/2006 Z.z. To samozrejme neznamená, že škoda na zdraví žalobcovi nevznikla a že žalobca ako poškodený trestným činom nemá právo na jej náhradu od páchatela trestného činu.

7. Súd po vykonanom dokazovaní takto posúdil právny stav sporu :

Z rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 21.10. 2015, sp.zn. 1T/134/2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.10. 2015 vyplýva, že obžalovaný I. B., nar. XX.XX. XXXX, bol uznaný vinným, že dňa 25.07. 2015 okolo 21.00 hod. F. Q., okres D., na križovatke ulíc Y. a B. pod vplyvom alkoholu napadol okoloidúceho žalobcu tak, že ho odzadu udrhel rukou do hlavy, v dôsledku čoho spadol na zem, kde ho obžalovaný viackrát kopol do oblasti chrbta, následne mu prehľadal vrecká na oblečení a z vrecka bundy mu odcudzil mobilný telefón zn. Samsung, pričom mu fyzickým útokom spôsobil zlomeninu rebra s dobou liečenia do 7 dní a odcudzením mobilného telefónu škodu vo výške 80,- Eur, teda proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, čím spáchal zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1/ Trestného zákona a za to bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov nepodmienečne. Žalobca bol so svojím nárokom na náhradu škody, uplatnenými v rámci trestného konania, odkázaný na občianske súdne konanie.

Žalobca si v rámci trestného konania uplatnil nárok na náhradu škody výlučne v rozsahu, cit. „Ku škode uvádzam, že bola mi spôsobená škoda na telefóne v hodnote 85,- Eur, ďalej škoda na bicykli odhadujem v hodnote nejakých 30,- Eur, ďalej som mal výdavok v nemocnici v hodnote 1,99 Eur a v súvislosti s novou telefónnou kartou budú nejaké výdavky, ktoré teraz neviem presne odhadnúť. Celková teda škoda mi bola spôsobená zatiaľ vo výške 117,- Eur. Tiež mi bola spôsobená psychická ujma, ktorú teraz momentálne neviem vyčíslieť.“

Žalobca sa svojho nároku na náhradu bolestného ďalej domáhal voči páchatelovi trestného činu formou civilnej žaloby, o ktorej bolo rozhodnuté platobným rozkazom Okresného súdu Rožňava zo dňa 27.01. 2016, sp.zn. 6C/2/2016, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 27.04. 2016, a ktorým bola páchatelovi trestného činu uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.556,68 Eur.

8. Podľa § 4 ods. 1/ zákona č. 215/2006 Z.z., je zrejmé, že pre uplatnenie nároku žalobcu na odškodnenie podľa zákona č. 215/2006 Z.z. bola rozhodujúca skutočnosť nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Rožňava poškodený môže požiadať o odškodnenie, ak v trestnom konaní nadobudol právoplatnosť rozsudok alebo trestný rozkaz, ktorým sa páchatel uznáva vinným zo spáchania trestného činu, ktorým bola poškodenému spôsobená ujma na zdraví, alebo rozsudok, ktorým bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený, pretože nie je trestne zodpovedný pre nepríčetnosť a ujma na zdraví nebola poškodenému plne uhradená inak.

Podľa § 8 ods. 2/ zákona č. 215/2006 Z.z., žiadosť treba podať orgánu podľa odseku 1/ do šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku alebo trestného rozkazu uvedeného v § 4 ods. 1/, alebo iného rozhodnutia orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu, ktorý v prípadoch uvedených v § 4 ods. 2/ vo veci naposledy konal. Na žiadosti podané po tejto lehote sa nebude prihliadať.

Podľa § 8 ods. 3/ zákona č. 215/2006 Z.z., ak súd v trestnom konaní poškodeného s jeho nárokom odkázal na civilný proces alebo konanie pred iným orgánom, žiadosť treba podať do šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa rozhodlo o nároku poškodeného v civilnom procese alebo konaní pred iným orgánom. Na žiadosti podané po tejto lehote sa nebude prihliadať.

Podľa § 46 ods. 3/ Trestného poriadku, poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v

odsudzujúcim rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

Podľa § 164 písm. a/ Trestného poriadku, v rozsudku, ktorým sa rozhoduje o vine, uvedie súd aj výrok o náhrade škody, ak bol nárok na jej náhradu riadne a včas uplatnený.

9. Vychádzajúc zo znenia § 8 ods. 2/ a 3/ zákona č. 215/2006 Z.z. je nepochybne zrejmé, že zákonodarca považoval za dôležité pre posudzovanie otázky včasnosti podania žiadosti rozlišovať práve medzi skutočnosťou, či súd v rámci trestného konania odkázal poškodeného s jeho nárokom na civilné (občianske súdne) konanie alebo nie. Na samotné uplatnenie nároku na Ministerstve spravodlivosti SR žiadosťou je z pohľadu poškodeného/žiadateľa rozhodujúce, či v trestnom konaní nadobudol právoplatnosť rozsudok alebo trestný rozkaz, ktorým sa páchatel uznáva vinným so spáchania trestného činu, ktorým mu bola spôsobená ujma na zdraví, alebo rozsudok, ktorým bo obžalovaný spod obžaloby oslobodený, pretože nie je trestne zodpovedný pre nepríčetnosť a ujma na zdraví mu nebola plne uhradená inak (§ 4 ods. 1 zákona č. 215/2006 Z.z.) Táto skutočnosť samotná poškodeného oprávňuje na podanie žiadosti podľa zákona č. 215/2006 Z.z. bez ohľadu na to, či o jeho nároku na náhradu škody titulom bolestného resp. sťaženia spoločenského uplatnenia bolo rozhodnuté v rámci trestného konania, alebo súd poškodeného odkázal s uplatneným nárokom na občianske súdne konanie, resp. súd o škode vôbec nerozhodoval, nakoľko si ju poškodený neuplatnil, alebo neuplatnil správne. Zákonodarca v § 8 ods. 3/ zákona č. 215/2006 Z.z. upravil osobitne plynutie lehoty na uplatnenie nároku žiadosťou v prípadoch, kedy bol poškodený so svojim nárokom uplatneným v rámci trestného konania odkázaný na občianske súdne konanie, kedy tak de facto dáva poškodenému možnosť uplatnenia žiadosti i v lehote šiestich mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku vydaného v civilnom konaní. Ide o právnu úpravu, ktorá reaguje na situáciu pokrytú v § 112 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Podľa tohto ustanovenia ak si poškodený uplatní nárok na náhradu škody v trestnom konaní voči páchatelovi trestného činu, premlčacia lehota po dobu tohto konania neplynie. To sa ale týka len toho nároku, ktorý si poškodený uplatnil v trestnom konaní, nie akéhokoľvek nároku na náhradu škody, ktorá bola poškodenému spôsobená násilným trestným činom. Ak si poškodený v trestnom konaní uplatní voči páchatelovi trestného činu nárok na náhradu majetkovej škody, a v trestnom konaní bude s týmto nárokom odkázaný na civilné konanie, premlčacia lehota mu v trestnom konaní neplynula len vo vzťahu k takto uplatnenému nároku. Obdobne problematický § 8 ods. 3/ zákona č. 215/2006 Z.z má pokryť len tie prípady, kedy si poškodený uplatní konkrétny nárok na náhradu škody v trestnom konaní a s týmto nárokom je odkázaný na civilný proces. To ale nebol prípad žalobcu, ktorý si nárok na náhradu škody na zdraví v trestnom konaní neuplatnil, s týmto nárokom teda ani nebol odkázaný na civilný proces a preto mu zákon č. 215/2006 Z.z. ani neumožňuje podať žiadosť o odškodnenie v lehote podľa § 8 ods. 3 zákona č. 215/2006 Z.z.

10. Žalobca si proste tento nárok v trestnom konaní neuplatnil, to bol dôvod, prečo s ním nemohol byť odkázaný na civilné konanie a prečo teda na uplatnenie nároku podľa zákona č. 215/2006 Z.z. nemal k dispozícii lehotu podľa § 8 ods. 3/ zákona č. 215/2006 Z.z. S odkazom na znenie § 4 ods. 1 zákona č. 215/2006 Z.z. je zrejmé, že pre uplatnenie nároku žalobcu na odškodnenie podľa zákona č. 215/2006 Z.z. bola rozhodujúca skutočnosť nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 21.10. 2015, sp.zn. 1T/134/2015. Žalobca potom mohol v lehote podľa § 8 ods. 2/ zákona č. 215/2006 Z.z. uplatniť svoju žiadosť na základe predmetného trestného rozsudku, pričom výšku požadovaného odškodnenia by odvodil od lekárskeho posudku o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia zo dňa 12.11. 2015, vypracovanom MUDr. Krokavcom, traumatológom, ktorý ohodnotil poškodenie zdravia žiadateľa spočívajúce v zlomenine 8. rebra vľavo, pomliaždení bedrového kĺbu vpravo, pomliaždení chrbta nohy vľavo, pomliaždenie kolenného kĺbu vpravo a pomliaždenie laktá vpravo na 85 bodov, čo predstavuje sumu 1.458,60 Eur. Ministerstvo spravodlivosti SR pri posudzovaní žiadosti žalobcu postupovalo v súlade so zákonom č. 215/2006 Z.z. keď ako jediný titul, od ktorého bolo možné odvodzovať nárok žalobcu, vnímalo rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 21.10. 2015, sp.zn. 1T/134/2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.10. 2015. Avšak v tejto súvislosti s ohľadom na § 8 ods. 2/ zákona č. 215/2006 Z.z. bolo nutné konštatovať, že žalobca neuplatnil svoj nárok včas (lehota na uplatnenie žiadosti uplynula dňa 21.04. 2016, žalobca doručil svoju žiadosť 03.08. 2016) a z uvedeného dôvodu na ňu nebolo možné prihliadať.

11. Z týchto podstatných dôvodov súd žalobu zamietol.

12. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1/ CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný mal vo veci plný úspech, súd mu priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

13. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 C. s. p. podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z. z. - Exekučného poriadku).